

Dosarul nr.3ra-1215/19

prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (V.Nichitenco)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (VI.Clima, E.Palanciuc, A.Malfi)

Î N C H E I E R E

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Oficiul teritorial Căușeni al
Cancelariei de Stat,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată
depusă de Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului
orășanesc Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost casată integral hotărârea din 13 februarie 2019 a Judecătoria Căușeni, sediul
Central și emisă o nouă decizie de respingere a acțiunii,

c o n s t a ț ă

La 26 decembrie 2018, Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășanesc Căușeni cu
privire la anularea deciziei Consiliului orășanesc Căușeni nr. 8/15 din 04 septembrie
2018 „Cu privire la permiterea schimbării destinației construcției”.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în cadrul efectuării controlului de calitate a
actelor administrative emise de autoritățile administrației publice locale, în
conformitate cu prevederile art. 64 alin. (1) lit. a) din Legea privind administrația
publică locală, pct. 9 alin. (2) lit. b) și pct. 12 lit. c) al Regulamentului cu privire la
organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, s-au constatat
circumstanțe de fapt și de drept ce servesc temei de înaintare a prezentei acțiuni.

A arătat că, la 04 septembrie 2018, Consiliului orășanesc Căușeni a adoptat
decizia nr. 8/15 „Cu privire la permiterea schimbării destinației construcției”, care
în opinia Oficiului Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat este ilegală și contravine
prevederilor pct. 20, 21 și 22 din Regulamentul privind autorizarea funcționării și
schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea
Guvernului nr. 306 din 30 martie 2000.

Respectând procedura prealabilă, Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de
Stat la 26 octombrie 2018, a notificat actul administrativ considerat ilegal, solicitând
în termen de 30 de zile abrogarea pct. 1, 2, 4 din decizia nr. 8/15 din 04 septembrie
2018.

La 05 decembrie 2018, în Registrul de stat al actelor locale, a fost publicată decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 9/15 din 16 noiembrie 2018 „Cu privire la notificarea Oficiului teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat nr. 1304/OT3-540”, prin care notificarea Oficiului a fost respinsă ca tardivă.

Prin hotărârea din 13 februarie 2019 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 8/15 din 04 septembrie 2018 „Cu privire la permiterea schimbării destinației construcției”, în partea punctelor 2 și 4. În rest, cererea Oficiului teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, s-a respins.

Prin decizia din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost casată integral hotărârea din 13 februarie 2019 a Judecătorei Căușeni, sediul Central și emisă o nouă decizie de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că autorizația de schimbare a destinației se eliberează în baza studiului de fundamentare privind schimbarea destinației, care are ca scop: pronosticul eventualei situații urbanistice și ecologice după schimbarea destinației construcțiilor și amenajărilor; compararea analitică a reglementărilor documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobate pentru obiectul la care se solicită schimbarea destinației, cu cele posibile după schimbare; propuneri și recomandări privitoare la schimbarea destinației.

În lipsa documentațiilor aprobate de urbanism și amenajare a teritoriului, necesare pentru elaborarea studiilor de fundamentare, se va ține cont de situația urbanistică și ecologică a existentului și de auditul ecologic, executat conform legislației în vigoare.

Din sensul normelor enunțate derivă că, autoritatea publică competentă cu soluționarea cererilor cu privire la schimbarea destinației încăperilor, este consiliul local, iar pentru depunerea unei astfel de cereri, solicitantul urmează să prezinte un set de acte.

Instanța de apel a menționat că în situația din speță s-a constatat că, odată cu schimbarea destinației bucătăriei amplasate în or.XXXXXX în încăpere locativă, precum și odată cu schimbarea destinației apartamentului locativ din YYYYYY, în încăpere prestări servicii, nu va fi schimbată esențial destinația existentă a imobilelor.

Corespunzător, instanța de apel a conchis că prima instanță în mod eronat a anulat pct. 2 și 4 din decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 8/15 din 04 septembrie 2018, or, concluziile expuse în hotărârea instanței în fundamentarea soluției adoptate au un caracter neîntemeiat și declarativ.

Instanța de apel a subliniat că în speță nu se întrunesc temeiurile legale instituite de art. 26 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ pentru anularea actului administrativ contestat.

Prin recursul depus la 16 august 2019 Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În cererea de recurs, Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a invocat prevederile art.14 alin.(2) lit. w) a Legii nr.436 din 28.12.2006 privind administrarea publică locală, art.75 Cod de procedură civilă, pct.20-22 ale Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.306 din 30.03.2000, art. 344 din Codul Civil.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 12 iunie 2019 și a fost recepționată de Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat la 16 iulie 2019 conform avizului de recepție.

Astfel, cererea de recurs depusă la data de 16 august 2019, se consideră a fi depusă în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului,

dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Oficiul teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru